

Justitiedepartementet
Enheten för fastighetsrätt och associationsrätt
103 33 STOCKHOLM

SN Dnr 194/2016

ju.L1@regeringskansliet.se

2016-11-22

Remissvar

Departementspromemorian Jämn könsfördelning i bolagsstyrelser (Ds 2016:32)

I rubricerade departementspromemoria föreslås ändringar i aktiebolagslagen som innebär att ett aktiemarknadsbolag ska åläggas en sanktionsavgift om inte minst 40 procent av bolagets styrelseledamöter är av vardera kön. Sanktionsavgiftens belopp föreslås bero på bolagets börsvärde och ska vara lägst 250 000 kr och högst 5 000 000 kr. Avgiften ska betalas per räkenskapsår tills den ojämn könsfördelningen har avhjälpes. Avsikten är att lagändringen ska påskynda en positiv förändring av könsfördelningen både i fråga om styrelsen och andra ledande befattningar i näringslivet. Långsiktigt är målsättningen en helt jämn könsfördelning. Även statliga bolag där staten äger samtliga aktier och aktierna förvaltas av Regeringskansliet omfattas av förslaget, men däremot inga kommunala eller landstingskommunala bolag.

Sammanfattning

Svenskt Näringsliv **avstyrker** förslaget.

Svenskt Näringsliv anser att lagstadgad kvotering till företagets styrelser är ett oacceptabelt ingrepp i äganderätten. Frågan om styrelsens sammansättning bör uteslutande vara en fråga för bolagets ägare. Förslaget brister i proportionalitet, bl.a. sett till den pågående positiva utvecklingen i fråga om kvinnor i börsbolagens styrelser, och det rubbar den svenska modellen för bolagsstyrning.

Promemorian saknar helt en redovisning av förslagets konstitutionella aspekter.

Svenskt Näringsliv ser gärna att andelen kvinnor på ledande poster i näringslivet ökar och en högre andel kvinnor i bolagsstyrelserna är en rimlig strävan. Men vår uppfattning är att tvingande lagregler om könskvotering i bolagsstyrelser inte är rätt metod för att främja en sådan utveckling.

Svenskt Näringsliv noterar att promemorian saknar en ordentlig konsekvensanalys.

Förslagen rörande bolagsstämmovalda styrelseledamöter i aktiemarknadsbolag

Svenskt Näringsliv avstyrker de förslagna ändringarna i aktiebolagslagen och aktiebolagsförordningen avseende aktiemarknadsbolag (börsbolag) av följande skäl.

Utvecklingen går redan starkt mot en allt högre andel kvinnor i börsbolagens styrelser

Företag arbetar redan aktivt med kompetensförsörjning, mångfalds- och jämställdhetsfrågor och som anges nedan har börsbolagens ägare redan - utan särskild lagreglering - åstadkommit en jämnare könsfördelning i styrelserna.

Andelen bolagsstämmovalda kvinnor i börsbolagens styrelser anges i promemorian vara cirka 32 procent efter bolagsstämposäsongen 2016. Andelen ökar tydligt för tredje året i rad; sedan år 2013 en ökning med över 8 procentenheter och sedan år 2002 en ökning med cirka 25 procentenheter enligt mätningar av Andra AP-fonden/Nordic Investor Services¹.

Utgår man i stället från EU-kommissionens mätningar, som gäller enbart de största börsbolagen, är andelen kvinnor bland styrelseledamöterna i svenska bolag 36 procent år 2016². Sveriges siffra är näst högst i EU och långt över genomsnittet 23 procent bland medlemsstaterna. Denna position har nåtts utan lagstiftning. Inte heller Finland, som också ligger bland de medlemsstater som har högst andel kvinnor i börsbolagens styrelser, har någon kvoteringslagstiftning.

Det nu anförda visar enligt Svenskt Näringsliv att den självreglering som redan omfattar börsbolag - främst Svensk kod för bolagsstyrning - fungerar mycket väl och därför fortsatt bör användas. Beaktas bör också att Kollegiet för svensk bolagsstyrning - utöver skärpta Kodregler - under våren 2014 kommunicerade en tydlig ambitionsnivå avseende strävan mot en jämn könsfördelning i börsbolagens styrelser just med avsikten att lagstiftning inte ska bli aktuell.

Utvecklingen går således redan i den av regeringen förespråkade riktningen med starkt ökande kvinnoandelen i börsbolagens styrelser. Därtill framgår av statistik från Kollegiet för svensk bolagsstyrning att för dem som valdes som nya ledamöter till börsbolagens styrelser var könsfördelningen i stort sett jämn både år 2015 och år 2016³. Börsbolagens ägare väljer alltså redan i dag i hög grad kvinnor som nya styrelseledamöter i bolagen. Om utvecklingen fortsätter i samma takt kommer nivån minst 40 procent kvinnor sammantaget i börsbolagens styrelser att nås år 2020. Enligt Andra AP-fondens Kvinnoindex kommer de svenska börsbolagen att ha 50 procent kvinnor i styrelsen inom tio år med samma förändringstakt som de senaste tre åren.

Även i börsbolagens ledningar ökar andelen kvinnor och uppgår nu till cirka 21 procent, vilket är den högsta nivån någonsin enligt Andra AP-fondens Kvinnoindex.

Andelen kvinnor på operativ ledningsnivå ökar också mycket snabbt i Svenskt Näringslivs 60 000 medlemsföretag. 1998 var andelen kvinnliga chefer i medlemsföretagen 17 procent, vilket mer än fördubblades till år 2015 då andelen var 37 procent⁴.

¹ Andra AP-fondens Kvinnoindex för 2016, <http://www.ap2.se/sv/hallbarhet-agarstyrning/mangfald/kvinnoindex/>

² EU-kommissionens databas Women and men in decision-making, april 2016, http://ec.europa.eu/justice/gender-equality/gender-decision-making/index_en.htm

³ Kollegiets för svensk bolagsstyrning Uppdaterade statistik könsfördelning i börsbolagsstyrelser 2016-06-10, http://www.bolagsstyrning.se/nyheter/2016/uppdaterad-statistik-konsfordelning-i-bo_587

⁴ Rapport "Förändringens vindar - Kvinnor i arbete och ledning i näringslivet", Svenskt Näringsliv, juni 2016, https://www.svensktnaringsliv.se/fragor/kvoterinq/forandringens-vindar-kvinnor-i-arbete-och-ledning-i-naringslivet_650665.html

Utvecklingen visar enligt Svenskt Näringsliv att frågan om ökning av andelen kvinnor i börsbolagens styrelser även fortsättningsvis bör hanteras inom självregleringen.

Oacceptabelt ingrepp i äganderätten

Svenskt Näringsliv anser att lagstadgad kvotering till företagens styrelser är ett oacceptabelt ingrepp i äganderätten. Det skulle ta ifrån bolagens ägare den självklara rätten att själva utse sina styrelserepresentanter; det måste vara upp till varje bolags ägare att själva bestämma styrelsens sammansättning så att den har den kompetens som ägarna bedömer vara den bästa för att bolaget ska bli framgångsrikt. Frågan om styrelsens sammansättning bör således, enligt Svenskt Näringslivs uppfattning, uteslutande vara en fråga för bolagets ägare.

Det finns två skäl till att det måste vara upp till aktieägarna själva att bestämma styrelsens sammansättning så att den har den kompetens som ägarna bedömer vara den bästa för att bolaget ska bli framgångsrikt.

För det första förväntas aktieägarna ta ett starkt ansvar för bolaget, och tillsättandet av personer i styrelsen är deras främsta medel för att fullgöra detta ansvar. I förarbetena till den svenska aktiebolagslagen betonas vikten av en aktiv ägarfunktion i bolagen. Aktiebolagslagen ålägger bolagsstämman att utse styrelsen. Det är alltså inte bara en rättighet utan också en skyldighet för bolagets ägare att utse styrelseledamöter. Den svenska modellen för bolagsstyrning bygger på att aktieägare utövar sin ägarroll aktivt och tar ansvar för bolaget, framför allt genom att engagera sig i styrelsen. Ett särskilt utmärkande drag är att de större ägarna är involverade i nomineringsprocessen för styrelse och revisor genom att delta i bolagens valberedningar. Denna modell rubbas i grunden om staten går in med tvingande regler som avsevärt inskränker aktieägarnas och valberedningarnas inflytande. Det blir särskilt stötande när det handlar om att tvinga fram en sortering av individer utifrån kön - ett förfarande som på goda grunder är olagligt i alla andra delar av samhällslivet. Ett sådant förfarande skulle också vara i strid med den meritokratiska traditionen och också öppna för sortering av individer utifrån andra aspekter än kön.

För det andra är det en integrerad del av äganderätten att fritt få välja vilka personer som ska sköta och driva ägarnas kollektivt ägda tillgång. Förslaget innebär att enskilda börsbolag kan tvingas att avstå från att utse den styrelseledamot som vore den bästa för bolaget eller att en välfungerande styrelse måste brytas upp. Fråntas ägarna möjligheten att fritt bestämma styrelsens sammansättning urvattnas den privata äganderätten och ägarnas ansvar för sina bolag försvagas. En sådan utveckling riskerar leda till att börsnoterade bolags ägare inte längre är villiga att axla rollen som långsiktiga ägare. Det vore mycket olyckligt.

Ett så allvarligt ingrepp i äganderätten skadar de svenska börsbolagen och riskerar därför minska deras konkurrenskraft. Förslaget minskar attraktiviteten i att vara eller bli börsbolag i Sverige. Det riskerar därmed menligt påverka börsbolagens förmåga att bidra till ökad tillväxt och ökat välstånd för hela det svenska samhället. Det kan vidare ifrågasättas huruvida förslaget är förenligt med regeringsformen, EU-rätten och Europiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen). Detta behandlas inte alls i departementspromemorian.

Det är högst anmärkningsvärt att invändningen om ingrepp i äganderätten nämns i en enda mening i promemorian (sid. 43) utan att kommenteras i sak och utan att konsekvenserna härav alls belyses och analyseras.

Bristande proportionalitet

Svenskt Näringsliv ser gärna att andelen kvinnor på ledande poster i näringslivet ökar och en högre andel kvinnor i bolagsstyrelserna är en rimlig strävan. Men vår uppfattning är att tvingande lagregler om könskvotering i bolagsstyrelser inte är rätt metod för att främja en sådan utveckling.

Svenskt Näringsliv anser att det inte är en proportionerlig åtgärd att införa tvingande kvoteringsregler med syfte att senast år 2019 nå 40 procent när bedömningen är att denna nivå kommer att nås år 2020 sammantaget i börsbolagen med nuvarande utvecklingstakt. Lagstiftning är således en alltför ingripande åtgärd i förhållande till målet.

Kvoteringslagstiftning är inte bara *en för ingripande åtgärd* utan också *fel åtgärd* för att uppnå det uttalade målet, vilket utvecklas nedan.

I promemorian påstås att bolag med jämställda styrelser blir mer lönsamma. Något stöd härför redovisas dock inte i promemorian. En forskningsöversikt över studier inom finansiell ekonomi och nationalekonomi ger inte heller stöd för påståendet; det går inte att utifrån forskningen bevisa ett orsakssamband mellan kvinnors styrelserepresentation och företagets lönsamhet⁵.

Den norska lagstiftningen om könskvotering av bolagsstyrelser, som infördes år 2006, har inte lett till fler kvinnor på operativa ledningspositioner i bolagen^{6, 7}. T.ex. hade inget av Norges 60 största företag en kvinnlig verkställande direktör åtta år efter införandet av kvoteringslagstiftningen. Den norska kvoteringslagen har inte heller lett till de positiva snöbollseffekter man hoppats på i form av en ökad andel kvinnor i icke-noterade bolags styrelser; år 2014 var andelen kvinnor 18 procent vilket är en ökning med endast tre procentenheter sedan 2002⁸. Det är därför inte rimligt att tro att ett genomförande av lagförslaget ska ge de positiva effekter som anges i promemorian: synliggöra kvinnor och bidra till att jämställdhet mellan kvinnor och män blir en norm i svenskt näringsliv, att fler kvinnor erbjuds andra höga positioner inom ledande företag, och att kvinnors företagande även i övrigt underlättas (sid. 44).

Jämställdhets- och mångfaldsarbetet är i många företag inte begränsat till bolagens styrelser och bedrivs framför allt av kompetensstrategiska och affärsmässiga skäl. Fokus ligger på processen, till skillnad från kvotering där man snarare fokuserar på utfallet (resultatet).

Med tvingande kvoteringsregler cementeras fast en indelning i "kvinnor" respektive "män", det exakta resultatet av processen blir viktigare än rättvisa spelregler och några långsiktigt hållbara jämställdhetsförbättringar nås inte (jämför erfarenheterna av Norges kvoteringslagstiftning). Kvantitativa mål går före kvalitativa. Exempelvis skulle ett bolag vars manlige VD sitter i styrelsen enkelt kunna höja andelen kvinnor i bolagets styrelse enbart genom att besluta att VD inte längre ska vara styrelseledamot. Någon reell jämställdhetsförbättring uppnås emellertid inte med en sådan åtgärd. Svenskt Näringsliv anser att även detta talar emot lagförslaget.

⁵ Karin Thorburn, professor i finansiell ekonomi vid Norges handelshøyskole i Bergen, SNS Analys nr 9, mars 2013

⁶ "Breaking the Glass Ceiling? The Effect of Board Quotas on Female Labor Market Outcomes in Norway", av Marianne Bertrand, Sandra E. Black, Sissel Jensen och Adriana Lleras-Muney, National Bureau of Economic Research, Working Paper No. 20256, June 2014, <http://www.nber.org/papers/w20256>

⁷ "Virkninger av kjønnkvotering i norsk næringsliv", 2015, Mari Teigen (red.), <http://www.nordiclbourjournal.org/artikler/forskning/research-2015/article.2015-05-20.3011019632>

⁸ Diagram "The number of women on boards in ASA and AS 2002-2014", <http://www.nordiclbourjournal.org/artikler/forskning/research-2015/article.2015-05-20.3011019632>

En bolagsstyrelses uppgift är att styra och leda en verksamhet. Styrelsen ska för ägarnas räkning svara för bolagets organisation och förvalta bolagets angelägenheter på ett sådant sätt att ägarnas intresse av långsiktigt god kapitalavkastning tillgodoses på bästa möjliga sätt. Beslutet om vilka som ska sitta i styrelsen är ett av de mest viktiga som ett bolags ägare har att fatta. Att utse en styrelseledamot är inte bara en fråga om kompetens, utan även om förtroende. Tanken på att en bolagsstyrelse i likhet med exempelvis politiskt valda församlingar, måste vara så sammansatt att den representerar personer med olika kön, med olika etnisk bakgrund och från skilda regionala hemvister blir därför fel.

Förenligt med regeringsformen, EU-rätten och Europakonventionen?

Det är anmärkningsvärt att promemorian helt saknar en redovisning av förslaget konstitutionella aspekter. I departementspromemorian "Könsfördelningen i bolagsstyrelser" (Ds 2006:11), vars förslag den nu remitterade promemorian utgår från, togs frågor om skyddet för äganderätten och diskrimineringslagstiftningen upp, men någon djupare analys gjordes inte. Utredaren kom då fram till att de av henne föreslagna reglerna om könsfördelningen i styrelsen inte stod i strid med regeringsformen eller med Europakonventionen, och inte heller med näringsfriheten. Sedan den bedömningen gjordes har tio år gått. Denna period har präglats av en intensiv konstitutionell rättsutveckling både i Sverige och på europeisk nivå. Det gäller inte minst avseende äganderätt och diskriminering.

Ingrepp i äganderätten och näringsfriheten kan vara motiverade om det föreligger ett konkret skyddsintresse, t.ex. intresset av skydd för miljön, konsumenter eller minoritetsaktieägare, som väger tyngre. Förslaget tillgodoser emellertid inte något sådant konkret skyddsintresse, utan innebär att vissa personer på grund av sitt kön kommer att väljas bort från börsbolagens styrelser. Förslaget innebär att individer ska behandlas olika utifrån kön.

Varken Ds 2006:11 eller den nu remitterade promemorian innehåller någon riktig proportionalitetsbedömning, dvs. en analys av om det allmänna intresset av att öka andelen kvinnliga styrelseledamöter i börsbolagens styrelser till 40 procent väger tyngre än den inskränkning av äganderätten som förslaget medför avseende aktieägarnas rätt att själva bestämma styrelsens sammansättning. Promemorian behandlar inte heller förslaget förenlighet med individens rätt till likabehandling oavsett kön.

En tvingande kvoteringsregel med samhällspolitiska motiv som grund och en därtill knuten ekonomisk sanktion är främmande för dagens bolagsrätt. Det kan ifrågasättas om kvinnor ska, på sätt som nu föreslås, indirekt utpekas som särskilt skyddsvärd grupp enligt aktiebolagslagen.

Det måste i ett rättssamhälle finnas en rimlig balans mellan medel och mål för att tillåta statliga ingrepp. Svenskt Näringsliv anser att ett så ingripande lagförslag som det nu remitterade borde ha innehållit en djup och aktuell analys av de grundläggande rättighetsfrågor som förslaget rör.

Ytterligare skäl emot förslaget

Det nyligen beslutade lagkravet på flertalet börsbolag att upplysa om den mångfaldspolicy som tillämpas ifråga om bolagets styrelse, med avseende på exempelvis kön, har föranlett Kollegiet för svensk bolagsstyrning att skärpa kraven i Koden. Valberedningen ska i sitt motiverade yttrande inför årsstämman redogöra för den mångfaldspolicy som valberedningen tillämpat vid framtagandet av sitt förslag till styrelse.

Svenskt Näringsliv anser att kvoteringslagförslaget borde ha avvaktats tills erfarenheterna av de nya lagreglerna om mångfaldspolicy har utvärderats.

Kvoteringslagförslaget innebär ett ytterligare åliggande för börsbolag. Det står därmed inte i överensstämmelse med regeringens intentioner att göra regelverken enklare för företag och minska deras administrativa börda.

Ordentlig konsekvensanalys måste göras om förslaget ska beredas vidare

Regeringens avsikt att vilja utvidga kvoteringskravet till att omfatta såväl fler bolag än aktiemarknadsbolagen som fler områden än bolagsstyrelser är tydlig. I promemorian anges exempelvis (sid. 22) att kvoteringskravet ”i ett första skede” begränsas till aktiemarknadsbolag, (sid. 26) att ”Eftersom det finns starka skäl som talar för en lagreglering bör frågan om könsfördelningen i kommunala bolags styrelser bli föremål för en särskild utredning.”, och (sid. 13) att det ”är dock fortfarande långt kvar till regeringens uppsatta mål. Det går dessutom inte att enbart se på styrelsernas sammansättning. Även jämställdhet bland andra ledande befattningshavare måste eftersträvas.”. Om förslaget till kvoteringslagstiftning genomförs - trots att det innebär långtgående ingrepp i äganderätten och näringsfriheten - blir det mycket svårare att hindra kvoteringsregler att införas på andra områden och på andra grunder (än kön).

Svenskt Näringsliv anser därför att en ordentlig konsekvensanalys av förslaget måste göras innan det bereds vidare. Därvid bör förslagets förenlighet med regeringsformen, EU-rätten och Europakonventionen belysas och huruvida förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen, om det allmännas intresse av en jämn könsfördelning verkligen väger tyngre än den inskränkning i äganderätten som förslaget innebär, när syftet som angetts är att nå 40 procent andel kvinnor i börsbolagens styrelser ett år tidigare än detta mål sannolikt ändå nås sammantaget i börsbolagen. Även förslagets långsiktiga effekter för börsbolagen bör belysas.

VD som är styrelseledamot bör inte ingå vid beräkningen av könsfördelningen

I promemorian föreslås att alla styrelseledamöter som väljs av bolagsstämman ska ingå vid beräkningen av om könsfördelningen i styrelsen är jämn i lagförslagets mening. Styrelsesuppleanter, arbetstagarledamöter och andra styrelseledamöter som inte utses av bolagsstämman ska inte omfattas av lagkravet på en jämn könsfördelning.

Som ovan angetts avstyrker Svenskt Näringsliv lagförslaget om en jämn könsfördelning i bolagsstyrelser. För det fall förslaget ändå genomförs tillstyrker Svenskt Näringsliv att styrelsesuppleanter och sådana styrelseledamöter som utsetts på annat sätt än genom val av bolagsstämman inte ska inräknas i det totala antalet styrelseledamöter på vilket könsfördelningskravet ska tillämpas.

När det gäller de styrelseledamöter som väljs av bolagsstämman anges i promemorian (sid. 27) att ”det är en självklarhet” att ett könsfördelningskrav ska omfatta dessa. Svenskt Näringsliv håller inte med utan anser att det finns skäl för att undanta den verkställande direktören om denna ingår i styrelsen. En verkställande direktör i ett bolag är anställd i bolaget och anställs av bolagets styrelse. Aktieägarna (bolagsstämman) kan därmed inte påverka om en kvinna eller man blir bolagets verkställande direktör. Svenskt Näringsliv anser det därför felaktigt att verkställande direktören ska ingå vid beräkningen av könsfördelningen i styrelsen.

Det skäl som i promemorian anförs för att inte inräkna arbetstagarledamöter i det totala antalet styrelseledamöter på vilket könsfördelningskravet ska tillämpas är svårigheten att samordna utseendet av arbetstagarledamöterna med bolagsstämman val då utseendet av arbetstagarledamöter har sin egen tidsplan, beredningsgång och form för utseendet. Svenskt Näringsliv delar uppfattningen att arbetstagarledamöter därför inte ska ingå vid beräkningen av könsfördelningen i styrelsen, om förslaget genomförs. (Svenskt Näringsliv avstår från att kommentera förslaget till ändring i lagen om styrelserepresentation för de privatanställda). Då samma skäl - egen tidsplan, beredningsgång och form för utseendet - gäller för utseendet av verkställande direktör jämfört med utseendet av övriga bolagsstämnovalda styrelseledamöter, bör heller inte i förekommande fall den verkställande direktören inräknas i det totala antalet styrelseledamöter på vilket könsfördelningskravet ska tillämpas

Exkluderas verkställande direktörer vid beräkningen av könsfördelningen i bolagsstyrelser blir jämförelserna mellan börsbolagen mer rättvisande. Andelen kvinnor i respektive bolags styrelse kommer då beräknas på samma bas; antalet bolagsstämnovalda styrelseledamöter som inte är anställda i bolaget.

Ytterligare argument för att verkställande direktören inte ska ingå vid beräkningen av könsfördelningen i styrelsen är att det är den ordning som Kommissionen anger i förslaget till EU-direktiv om jämnare könsfördelning i börsnoterade bolags styrelser⁹. Kommissionens avgränsning till styrelseledamöter som inte är involverade i den löpande förvaltningen ("day-to-day running of a company") motiveras med att "this is so as not to interfere with the freedom to conduct a business and property rights - two fundamental rights guaranteed by the EU's Charter of Fundamental Rights."¹⁰

Mot bakgrund av det ovan anförda anser Svenskt Näringsliv - för det fall lagförslaget om en jämn könsfördelning i bolagsstyrelser ändå genomförs - att i de fall den verkställande direktören är invald i styrelsen ska hon eller han inte ingå vid beräkningen av könsfördelningen i styrelsen.

Statliga bolag

Som angetts ovan anser Svenskt Näringsliv att frågan om styrelsens sammansättning uteslutande bör vara en fråga för respektive bolags ägare. Bolagets aktieägare ska själva ha rätten att efter eget gottfinnande utse de personer de bedömer vara bäst att styra bolaget. I linje härmed har Svenskt Näringsliv inga synpunkter på om staten i egenskap av ensam ägare till statligt ägda aktiebolag vill införa regler om könskvoteringsregler vid tillsättande av styrelserna i de helstatligt ägda aktiebolagen.

Europabolag

I promemorian görs bedömningen att motsvarande regler om könsfördelning som föreslås för börsbolag *inte* ska införas för europabolag. Detta motiveras med att inget av de få europabolag som är registrerade i Sverige har aktier som är föremål för handel på aktiemarknaden.

Svenskt Näringsliv tillstyrker förslaget att inte införa någon lagregel med krav på minst 40 procents representation av vardera kön i styrelsen för europabolag, men av annat skäl än det som anförs i

⁹ KOM(2012) 614, Förslag till Europaparlamentets och Rådets direktiv om en jämnare könsfördelning bland icke verkställande styrelseledamöter i börsnoterade företag och därmed sammanhängande åtgärder

¹⁰ European Commission Memo/12/860, 14 November 2012, http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-12-860_en.htm

promemorian: Svenskt Näringslivs principiella inställning är att lagstadgad kvotering till företagens styrelser är ett oacceptabelt ingrepp i äganderätten. Detta gäller även för europabolags styrelser.

Kommunala bolag

I promemorian föreslås att frågan om könsfördelningen i kommunala bolags styrelser ska bli föremål för en särskild utredning. Detta motiveras med att ytterligare överväganden behövs rörande hur den kommunala verksamheten bedrivs mot bakgrund av att de kommunala bolagen är en del av hur den politiska representationen genomförs i den kommunala verksamheten.

För kommunala bolag anses således det faktum att dess "ägare" (kommunfullmäktige, som utser styrelsen) tillsätter styrelseledamöterna efter partipolitisk tillhörighet i proportion till respektive politiskt partis storlek utgöra hinder för att nu låta lagförslaget omfatta även kommunala bolag. Det är märkligt att ägarnas rätt att utan lagkrav om könsfördelning utse styrelseledamöter respekteras när det gäller kommunala bolag men inte när det gäller privata börsbolag.

SVENSKT NÄRINGSLIV

Carola Lemne

Anne Wigart